

**Citește
Biblia
într-un an!**

Charles Spurgeon a citit **Biblia** de o sută de ori și a zis: "Când o citeam pentru a suta oară, am găsit **Biblia** nemărginit mai frumoasă decât prima oară!"

(continuare din pag. anterioară)

Philip Yancey s-a născut în 1949 în Atlanta, SUA. Este un scriitor creștin evanghelic, considerat de unii cel mai mare autor creștin contemporan.

Printre cele mai cunoscute lucrări ale sale sunt: *Unde este Dumnezeu când sufăr?* (*Where Is God When It Hurts?* - 1977), *Isus pe care nu L-am cunoscut* (*The Jesus I Never Knew* - 1996), *Tulburătoarele descoperiri ale Harului* (*What's So Amazing About Grace* - 1998). Yancey a lucrat ca editor la prestigioasa publicație *Christianity Today*, în prezent aflându-se în bordul de conducere al acesteia. Philip Yancey este și conferențiar; anul trecut, în octombrie, el a participat la o conferință evanghelică în România, la Cluj, unde a răspuns întrebărilor membrilor comunității evanghelice din România.

... rubrică realizată de Andreea Fiț

Săptămâna 30

D, 18 sept. - 2 Cron. 4-5; Rom. 7:1-13; Ps. 17; Pv. 19:22-23.
L, 19 sept. - 2 Cron. 6-7; Rom. 7:14-8:8; Ps. 18:1-15; Pv. 19:24-25.
Ma, 20 sept. - 2 Cron. 8-9; Rom. 8:9-21; Ps. 18:16-36; Pv. 19:26.
Mi, 21 sept. - 2 Cron. 10-12; Rom. 8:22-39; Ps. 18:37-50; Pv. 19:27-29.
J, 22 sept. - 2 Cron. 13-15; Rom. 9:1-21; Ps. 19; Pv. 20:1.
V, 23 sept. - 2 Cron. 16-18; Rom. 9:22-10:13; Ps. 20; Pv. 20:2-3.
S, 24 sept. - 2 Cron. 19-20; Rom. 10:14-11:12; Ps. 21; Pv. 20:4-6.

Să ne rugăm pentru...

... **trezire spirituală și apropiere de Domnul.** În aceste vremuri de pe urmă, să-L rugăm pe

Dumnezeu să ne dea puterea de a ne pregăti în fiecare moment pentru întâlnirea cu El, să căutăm părtășia personală cu Domnul și să ne disciplinăm pentru a ne asemena tot mai mult cu El!

"Căci oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide." (Matei 7:8)

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip:** tel. 0745-306431
Prezbiter **Sandu Guler:** tel. 0722-510842
Prezbiter **Doru Hrisuc:** tel. 0768-108583
Diacon **Romică Florescu:** tel. 0721-644073
Diacon **Flavius Măguran:** tel. 0740-450238
Diacon **Eusebiu Stănilă:** tel. 0722-800691

SERVICIILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin

Colectivul de redacție:

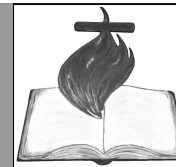
Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Homoșdean, Andreea Fiț, Ildiko Trică, Corneliu Hepeș.
Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com

ATENȚIE!

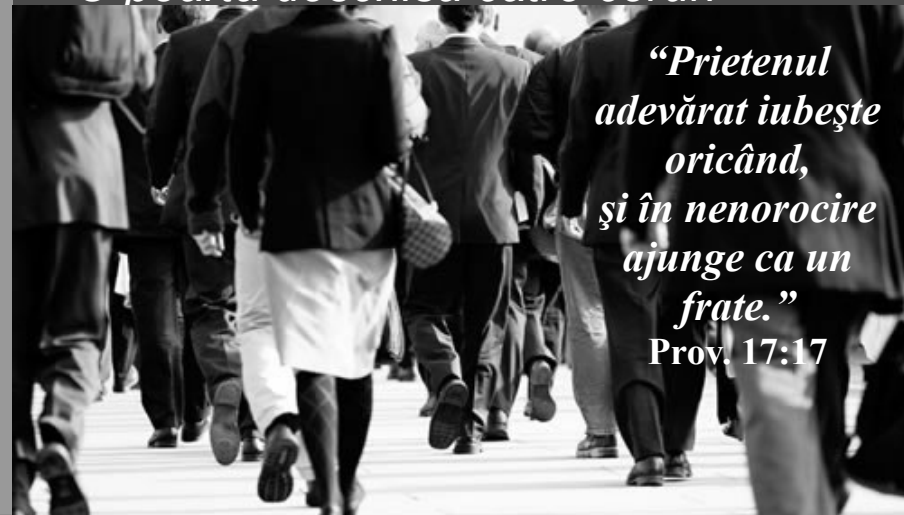
- ◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!
- ◆ În cazul în care ai "pierdut" un număr al buletinului și ai vrea să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea *Resurse*.

Timisoara - str. Banu Mărăcine nr.25 tel. 0256-472002

BISERICA POARTA CERULUI

"O poartă deschisă către ceruri"

"Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate."

Prov. 17:17

Sinceritatea deplină - O latură a sfințeniei

Dacă ne lipsește ceva nouă, credincioșilor din ziua de azi, aceasta este sinceritatea - ca latură a sfințeniei. Astăzi noi nu mai avem curajul de a ne recunoaște neputințele, slăbiciunile și căderile. Iar asta ne face mult rău, fără să realizăm. Ne depărtează de scopul părtășiei. Dăm mâna unii cu alții, ne întrebăm cum suntem sau ce mai facem și avem întotdeauna același răspuns: „Bine, frate”, „Bine, soră, totul e bine, mulțumim Domnului.” Și-am scăpat. Am mai spus o minciună, pentru că fratele sau sora nu trebuie să știe că în familia mea e dezastru, că am probleme medicale ori că viața mea de credință e la pământ, că sunt trecut prin încercări grele, că nu mai am pace... și așa mai departe. De ce lăsăm impresia că noi nu trecem prin astfel de probleme? Cât ne vom mai ascunde și vom purta o mască a aparențelor? Însă noi tăcem. Asta facem. Nu realizăm că prin tăcerea noastră nu dăm voie Duhului Sfânt să lucreze în biserică o părtășie veritabilă? Biblia ne învață și ne îndeamnă să ne rugăm unii pentru alții. Realizez cu uimire că deseori nu avem motive să ne rugăm unii pentru alții, pentru că **nu avem nicio idee despre ceea ce se întâmplă în viața fraților noștri!** Nu ne cunoaștem cu adevărat unii pe alții. Nu ne deschidem unii altora. Nu avem cum să fim una, așa cum ne îndeamnă Domnul Isus, atâta timp cât nu avem curajul să fim sinceri pe deplin unii cu alții. Biblia mai spune: „*Purtați-vă sarcinile unii altora*”. Dar care sarcini? Pentru că toată lumea e bine, tuturor le merge bine.

(continuare în pag.2)

BULETIN DUMINICAL NR. 265/18.09.2011

www.poartacerului.ro

(continuare din pag. 1)

Dumnezeu nu ne-a poruncit niciodată să purtăm în permanență o mască a bucuriei, datorită faptului că El ne-a mântuit și ne-a salvat. Dacă am primit acest dar, nu înseamnă că aici pe pământ vom umbla numai pe flori și nu vom avea parte și de spini. Biblia nu promovează o astfel de învățătură. Mă doare că de multe ori Îl oprim pe Duhul Sfânt să se manifeste în bisericile noastre pentru că noi controlăm programul și modul în care credincioșii trebuie să se manifeste în biserică. Noi trasăm direcțiile și stabilim limitele. Noi punem un hotar bucuriei și noi formăm contextul întristării.

Sinceritatea în cădere prețuiește mai mult decât o stabilitate spirituală de formă sau de fațadă care să ne facă să ne simțim mai buni decât ceilalți.

Mi-aș dori ca în bisericile noastre, Domnul Isus Hristos să își poată desăvârși lucrarea pe deplin în noi, fără ca noi să-I trasăm căile. Nu aș

vrea ca raportarea noastră în Casa lui Dumnezeu să fie influențată de tendințele unui spectacol în care atmosfera trebuie să fie obligatoriu umplută de voie bună și bucurie. Mi-aș dori să dea Domnul toată bucuria în viețile noastre și să avem numai zâmbete pe față, însă mai mult mi-aș dori să fim sinceri în tot ce facem și suntem. Dacă suntem bucu-roși, să fim bucu-roși dintr-o inimă curată cu cei ce se bucură. Dacă suntem întristați și îndurerați, să nu ne ascundem, păcălindu-i pe alții și, implicit, pe noi înșine. Dacă e să plângem, să plângem în rugăciuni unii pentru alții. Dacă e să ne rugăm, să ne rugăm fără constrângeri și neținând cont de împrejurări. Să facem totul cu o sinceritate deplină, să facem totul ca pentru Domnul. Atunci vom primi binecuvântarea Lui, atunci ne vom putea ruga cu foc unii pentru alții... și atunci vom sfinți cu adevărat Templul lui Dumnezeu.

www.cetatepemunte.ro

Rugăciune

**O, Doamne, Tu știi ce e mai bine pentru mine.
Facă-se una ori alta, după cum voiești. Dă-mi
ceea ce vrei, în măsura în care vrei
și atunci când vrei.**

(Thomas de Kempis)

Urăm **“La Mulți Ani!”** în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 18 sept

Alex Kohlhammer

Luni, 19 sept.

Fabian Alăzăroae**Ovidiu Bogdan****Simona Rîmboi Pirescu**

Marți, 20 sept.

Daniel Anton**Denisa Ban****Timotei Pașcalău**

Miercuri, 21 sept.

Beniamin Dejeu**Gherghina Draia****Abel Homoșdean****Sorin Streianu**

Joi, 22 septembrie

Rebeca Babă**Rebeca Bulai****Sandă Guler**

Vineri, 23 sept.

Daria Bădău**Flavius Cioagă****Samuel Ursu**

Sâmbătă, 24 sept.

Timeea Duma**Lucia Eremie****Daniela Popa**

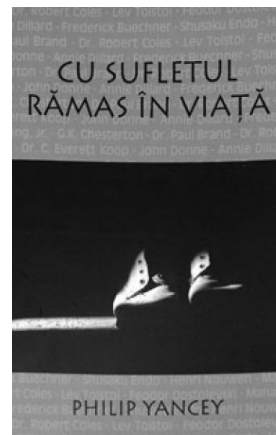
“Doamne, fie îndurarea

Ta peste ei...”

(adpt. Ps. 33:22)

Un moment de lectură

Cu sufletul rămas în viață - Philip Yancey

“...îți caut pe John Perkins în Mississippi sau pe doctor Paul Brand în India și, chiar dacă nu pătrund în viața acestora decât pentru câteva zile sau săptămâni, izbutesc să deschid măcar o fereastră în măsură să le descopere altora o lume care le-ar rămâne, altminteri, străină...”

Cu sufletul rămas în viață este o carte nu prea ușor de digerat intelectual și nici prea simplă. De asemenea, nu este nici o carte teologică, ea nepropunându-și să descrie sau să apere o anumită doctrină religioasă. Considerând aceste lucruri, ne putem întreba de ce am așeza-o totuși într-o bibliotecă creștină? E simplu... pentru că ea vorbește despre Dumnezeu.

Așa cum el însuși susține, Yancey zugrăvește în această carte treisprezece portrete a treisprezece mentori spirituali care l-au ajutat să „supraviețuiască” bisericii. Într-o perioadă în care el însuși, dezamăgit de legalismul religios în care a copilărit și de superficialitatea creștinilor moderni, a străbătut o perioadă de confuzie, întrebându-se care este rostul acelor lucruri și dacă Dumnezeu este Cel pe care aceștia i-l prezentau. „Strangulat” de legalismul bisericii în care a copilărit și și-a trăit adolescența, autorul traversează o perioadă de confuzie spirituală, bântuit de întrebări existențiale fără răspuns precum de ce există durere în lume sau de ce există răul. Yancey așterne aici modul în care a înțeles el aceste răspunsuri. Astfel, nereușind să găsească luminare între „creștinii” care-l înconjurau, Yancey se lasă călăuzit de Dumnezeu în cercetările sale și descoperă în modurile cele mai neașteptate, precum acela de a înțelege binecuvântarea existenței durerii de la bolnavii de ciumă ai secolului nostru sau dragostea și credința creștină printr-o fetiță de culoare exclusă din școală datorită discriminării rasiale, dar care continuă să-L iubească atât pe Dumnezeu cât și pe colegii ei.

Cartea este autobiografică, ea înmănușind nenumărate experiențe personale puse în strânsă legătură cu oamenii despre care el însuși vorbește pe paginile ei. Pe unii dintre ei i-a cunoscut personal, precum doctorul psihiatru Robert Coles sau chirurgul Paul Brand. Pe alții i-a cunoscut prin prisma cercetării vieții și operelor acestora, precum celebrul scriitor rus Tolstoi, sau mai puțin cunoscutul, dar valorosul scriitor creștin japonez, Shusaku Endo, ori politicianii luptători pentru valori creștine și pace: Martin Luther King Jr. sau Dr. C Everett Koop. Philip Yancey reușește să contureze cititorului o imagine despre Dumnezeu dintr-o perspectivă diferită. El nu se folosește de viziunea niciunei biserici sau teorii despre Dumnezeu, ci de experiențele de viață a unor oameni care L-au slujit pe Dumnezeu într-un mod diferit, uneori aproape contrar opiniei generale a creștinilor secolului al XXI-lea. Cartea vorbește despre Dumnezeu prin ochii unor oameni care au cunoscut suferința, respingerea, izolarea, frustrarea și alte sentimente care nu de puține ori sunt comune creștinului de astăzi.

(continuare în pag. următoare)

“Când o persoană se află jos în lumea aceasta, un gram de ajutor este mai bun decât un kilogram de predică.”

(Edward George Bilwer-Lytton)